

Spomienka na svadbu

Pani Pavlína Kačuriková, rod. Stanková sa narodila 15. júla 1925 a pri oslave 85-tich rokov si zaspomínala na vlastnú svadbu s už nebohým manželom Andrejom Kačurikom takto: „Svadbu sme mali v zložitom období, 4. augusta 1945 roka, tesne po skončení druhej svetovej vojny. V tomto čase sa robili aj tri svadby v týždni a tak bolo, že v utorok mala svadbu Mária Pochaničová, vo štvrtok Anna Kost'ová a v sobotu som mala svadbu ja. Svadobná hostina bola skromná, lebo nebolo ani veľa peňazí a ani potravín. Napríklad, nebolo cukru na pečenie zákuskov, a preto moji rodičia išli do Užhorodu a tam kúpili cukrovú repu, z ktorej navarili cukor. Ešteže Matričný úrad v Choňkovciach pridelil tomu, kto sa vydával, kilogram cukru. Taký bol vtedy zákon. Mak sme mali vlastný, matka ho pestovala, a tak sme napiekli makovníky. Hostina bola bez ďalších zákuskov. Ten kilogram cukru postačil na tortu, ktorú sme použili na radový tanec. pálenku navaril otec zo žita, tzv. žitnú, matka zabila zopár sliepok na polievku a pečené mäso sme mali z kravy, ktorú obe rodiny spoločnej kúpili na ruskej Bystrej. K polievke a mäsu pribudli ešte holubky, ale asi 100 hostí sa aj pri takejto hostine zabávalo veselo. Na svadbe sme mali pozvaných susedov, príbuzných, družičky a družbov z celej dediny. Družbovia, tak ako starosta, dostávali okrem pierka, ktoré sa u nás nazývalo „pokrejda“, aj ručníky z doma tkaného plátna a ručne vyšívané a tie si zastokli za pás. pozvaní sa hostili za stolmi na dvore a tancovali na ceste, lebo rovnejšieho priestoru u nás nebolo a ani sály v dedine. Aj radový tanec som mala na ceste, lebo v tom čase nejazdili autá, nič nám neprekážalo. Aj svadobné šaty som mala pekné, požičané z Užhorodu. Na radový tanec ma „svažky“ obliekli do čipkovaných šiat ako nevestu, látku sme tiež kúpili v Užhorode a Zuzana Jaňovková mi ich z tej látky ušila. Boli pekné“.

Na otázku kronikára, koľko svadba trvala, zaznela takáto odpoveď pani Pavlíny: „Trvala tri dni, v piatok boli tzv. „zahudanky“, akoby rozlúčka so slobodou, v sobotu samotný sobáš a v nedeľu ďalšia hostina pre tých, ktorí sa nevmestili za svadobný stôl v sobotu. Boli to väčšinou starší spoluobčania. Na svadbe nám hrala cigánska hudba z Ruskoviec pri Sobranciach. Bolo nám veselo a nič mimoriadne sa neprihodilo“ - uzavrela svoje spomínanie pani Pavlína Kačuriková.